Commissie Eindtermen Accountantsopleiding

Postbus 242
2130 AE Hoofddorp
T (088) 496 04 21
E info@cea.nl
I www.cea.nl

Datum binnenkomst	: 29 oktober 2026	Referentie	: 26/MCEA/02062	Telefoon	: (088) 496 04 21
Bijlage(n)	:	Behandelaar	: Coen Bongers	E-mail	: info@cea.nl

Onderwerp **Reactie RSM Stagebureau - Reactie uitvoeringstoets conceptrapport eindtermen 2027**

De uitvoeringstoets bestaat uit het conceptrapport eindtermen 2027 en onderstaand formulier met een aantal vragen (zie pagina 2 en verder).

RSM Netherlands Accountants N.V.
Mercuriusplein 9
Postbus 30
2130 AA Hoofddorp
T 023 530 04 00
www.rsmnl.com

Commissie Eindtermen Accountantsopleiding
Postbus 242
2130 AE HOOFDDORP

Hoofddorp, 29 oktober 2026

Betreft: reactie op het Conceptrapport Eindtermen Accountantsopleiding 2027 – uitvoeringstoets

Geachte leden van de Commissie Eindtermen Accountantsopleiding,

Het Stagebureau RSM Nederland ondersteunt de richting van het conceptrapport Eindtermen Accountantsopleiding 2027. Wij waarderen de inzet van CEA en de betrokken vertegenwoordigers uit het onderwijs en de beroepspraktijk om de opleiding beter te laten aansluiten op veranderende eisen die aan het beroep gesteld worden en tegelijkertijd aantrekkelijker en beter studeerbaar te maken.

De nadruk op beroepsactiviteiten en op de samenhang tussen kennis, vaardigheden en professioneel gedrag sluit aan bij onze visie op de praktijkopleiding. Wij beschouwen die als een doorlopend leertraject, waarin trainees door ervaring, begeleiding, feedback en reflectie steeds zelfstandiger leren handelen. Het verzamelen van uren of afzonderlijke bewijsstukken is daarbij niet het doel. Het gaat erom dat een trainee vakkennis kan toepassen, onderbouwde afwegingen maakt en verantwoordelijkheid leert dragen. De nieuwe eindtermen bieden ook kansen om opleidingsactiviteiten beter te verbinden, afzonderlijke beroepsproducten waar mogelijk te integreren en onnodige administratieve lasten te verminderen.

De uitvoering van die ambitie vraagt nog uitwerking. Dit bleek ook tijdens de presentatie van 23 september en de bijeenkomsten over de uitvoeringstoets op 5 en 6 oktober in Hoofddorp. Onze reactie richt zich daarom op de vraag hoe het beoogde eindniveau aantoonbaar en vergelijkbaar wordt vastgesteld, hoe voldoende praktijkervaring en theoretische kennis behouden blijven en wat dit verlangt van de partijen die de opleiding verzorgen en beoordelen. Wij steunen de gekozen richting, maar vinden dat deze punten vóór de invoering voldoende moeten zijn uitgewerkt.

In het kader van de uitvoeringstoets heeft CEA vier vragen voorgelegd aan de betrokken partijen. Hieronder beantwoorden wij deze vragen vanuit onze ervaringen met de inrichting en uitvoering van de praktijkopleiding. Daarbij beschouwen wij landelijke normering, theoretische kennis en praktijkbekwaamheid als nauw samenhangende onderwerpen.

1. **Biedt het conceptrapport voldoende handvatten voor een vertaling naar een opleidings- en toetsprogramma voor uw onderwijsinstelling, organisatie en/of stagebureau?**

De richting is helder en biedt waardevolle ruimte voor onderwijsvernieuwing. Het conceptrapport bevat ook belangrijke kaders voor de inrichting en kwaliteit van toetsing. Voor een eenduidige uitvoering is echter nog onvoldoende uitgewerkt hoe deze kaders moeten leiden tot een landelijk vergelijkbaar beoordelingsniveau. Dat geldt zowel voor de beoordeling van startbekwaamheid in de praktijk als voor de toetsing van theoretische kennis.

THE POWER OF BEING UNDERSTOOD
ASSURANCE | TAX | CONSULTING

RSM Netherlands Accountants N.V. is een onafhankelijk lid van het RSM netwerk en handelt onder de naam RSM. RSM is de handelsnaam van elk bij het RSM netwerk aangesloten kantoor. Het RSM netwerk is een samenwerkingsverband van onafhankelijke accountants- en advieskantoren, die ieder voor eigen verantwoordelijkheid werken. Het RSM netwerk bestaat in geen enkel rechtsgebied als afzonderlijke rechtspersoon. Op alle opdrachten zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, die op verzoek kosteloos worden toegezonden. RSM Netherlands Accountants N.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder nummer 34255759.

De bewust meer conceptuele formulering van de eindtermen maakt de opleiding flexibeler en minder afhankelijk van een gedetailleerde beschrijving van de huidige beroepspraktijk. Die keuze heeft echter ook een consequentie: naarmate voorschriften minder concreet zijn, wordt de professionele oordeelsvorming van begeleiders en beoordelaars bepalender voor de vraag of een trainee het vereiste niveau heeft bereikt.

CEA beschrijft startbekwaamheid in termen van kennis, vaardigheden en gedrag, in samenhang met de complexiteit van werkzaamheden en de mate van zelfstandigheid en supervisie. Dat is een herkenbaar uitgangspunt. Voor de uitvoering ontbreekt echter nog voldoende duiding van wat bijvoorbeeld passende complexiteit, professionele oordeelsvorming of voldoende zelfstandigheid op het niveau van een startbekwaam accountant concreet betekenen. Startbekwaam betekent daarbij niet dat iemand iedere complexe opdracht zelfstandig moet kunnen uitvoeren; passende supervisie blijft onderdeel van het vereiste niveau.

Zonder gemeenschappelijk referentiekader bestaat het risico dat vergelijkbare prestaties bij verschillende stagebureaus, praktijkorganisaties of onderwijsinstellingen anders worden beoordeeld. Dat doet afbreuk aan de vergelijkbaarheid van dezelfde beroepskwalificatie. Bovendien kunnen verschillen in de ervaren zwaarte van opleidingsroutes onbedoeld invloed krijgen op de keuze van trainees, terwijl die keuze in de eerste plaats op inhoud, begeleiding en ontwikkelmogelijkheden zou moeten berusten. Ook zonder verschillen in formele eisen kunnen uiteenlopende beoordelingspraktijken zo ongewenste prikkels creëren.

Wij vragen daarom om een landelijk gedragen beoordelingskader dat de norm voor startbekwaamheid herkenbaar maakt. Daarbij denken wij aan een beperkte set beoordelingscriteria, uitgewerkte voorbeelden van beroepssituaties met verschillende graden van complexiteit, en duiding van passende zelfstandigheid, supervisie en voldoende bewijs. Periodieke kalibratie tussen beoordelaars is vervolgens nodig om de toepassing daarvan consistent te houden. Die afstemming kan een onduidelijke norm echter niet vervangen. Wij pleiten daarmee niet voor nieuwe checklists, maar voor een duidelijke landelijke norm die beoordelaars kunnen toepassen.

Daarbij is het van belang onderscheid te maken tussen de ruimte voor een eigen inrichting van de opleiding en de norm waaraan de trainee uiteindelijk moet voldoen. Onderwijsinstellingen en stagebureaus moeten binnen de landelijke kaders eigen keuzes kunnen maken in de inrichting van het leertraject, de begeleiding en de wijze waarop competenties worden ontwikkeld en aangetoond. Het vereiste eindniveau en de criteria waarmee wordt beoordeeld of dit niveau is bereikt, moeten echter landelijk gelijkwaardig zijn. Dit vraagt niet alleen om gezamenlijke normering en kalibratie, maar ook om periodieke toetsing van de feitelijke beoordelingspraktijk, zodat structurele verschillen tussen opleidingsroutes tijdig worden onderkend en waar nodig worden bijgestuurd.

Het theoretische fundament en de vergelijkbaarheid van toetsing

De overgang naar een themagerichte opleiding en het loslaten van afzonderlijke ECTS-normen per vakgebied bieden ruimte voor betere samenhang. De postinitiële theoretische verdieping blijft als geheel op 60 ECTS genormeerd; onze zorg is dan ook niet dat alle theoretische eisen verdwijnen. Wel moet duidelijk blijven hoe wordt gewaarborgd dat studenten, ondanks de grotere vrijheid voor onderwijsinstellingen, een gelijkwaardig niveau van fundamentele vakkennis bereiken.

Een accountant moet niet alleen kunnen uitvoeren wat een beroepssituatie vraagt, maar vooral begrijpen waarom een aanpak passend is, welke alternatieven bestaan en waar de grenzen van een oordeel liggen. Daarvoor is een voldoende diepgaande basis nodig in onder meer verslaggeving, auditing, bedrijfseconomie, interne beheersing, IT, statistiek en relevante wet- en regelgeving. Ontwikkelingen rond AI, digitalisering, ESG, fraude en financial crime stellen juist hogere eisen aan die vakinhoudelijke basis. Accountants moeten technologie, financiële en niet-financiële informatie en nieuwe risico's zelfstandig kunnen doorgronden en kritisch beoordelen.

Wij erkennen dat CEA de relevante vakgebieden in de eindtermen en het instroomprofiel heeft betrokken. Voor de uitvoering is van belang hoe onderwijsinstellingen aantonen dat het onderwijsprogramma de relevante vakgebieden in voldoende breedte bestrijkt en dat de vereiste kennis daadwerkelijk is ontwikkeld en getoetst, ook wanneer deze over verschillende thema's of beroepsactiviteiten is verdeeld. Daarbij moet ook duidelijk zijn welke basiskennis een startbekwaam accountant paraat moet hebben om zelfstandig risico's te herkennen, verbanden te leggen en professioneel-kritische vragen te stellen. Verschillen in didactiek en inhoudelijke accenten zijn waardevol. Zij mogen echter niet leiden tot een wezenlijk ander theoretisch fundament achter dezelfde beroepskwalificatie. Dat vraagt om landelijke uitgangspunten voor het vereiste kennisniveau en een navolgbare aansluiting tussen de verplichte vakgebieden, de inhoud van de opleidingsprogramma's en de toetsing daarvan. Onderwijsinstellingen moeten kunnen aantonen dat de vereiste kennis voldoende diepgaand wordt ontwikkeld en daadwerkelijk wordt beheerst, zonder dat daarvoor een uniform curriculum noodzakelijk is.

Een afzonderlijk aandachtspunt is de landelijke vergelijkbaarheid van de theoretische toetsing. Het bestaande landelijke schriftelijke examen Audit & Assurance (Financial Auditing) vormt binnen de Assurance-oriëntatie een belangrijke gemeenschappelijke maatstaf. Daarnaast bestaan ook voor andere vakgebieden en opleidingsroutes gezamenlijke landelijke toetsen. Deze vormen van examinering hebben niet allemaal dezelfde verplichte status, maar dragen wel bij aan de vergelijkbaarheid van het kennisniveau tussen opleidingen.

Het conceptrapport schrijft voor dat de accountantsopleiding ten minste één schriftelijk examen omvat, maar laat ruimte voor verschillende manieren van toetsing. Wij vragen daarom te verduidelijken hoe wordt gewaarborgd dat studenten, ongeacht hun onderwijsinstelling of opleidingsroute, een gelijkwaardig theoretisch eindniveau bereiken en aantonen. Daarbij verdient bijzondere aandacht hoe deze vergelijkbaarheid wordt geborgd wanneer binnen pilots van bestaande vormen van landelijke examinering wordt afgeweken. Gemeenschappelijke examens zijn daarvoor een belangrijk instrument, maar niet noodzakelijk de enige oplossing. Alternatieven moeten wel aantoonbaar gelijkwaardige waarborgen bieden voor een onafhankelijke beoordeling van de feitelijke kennisbeheersing.

2. Welke eventuele concrete knelpunten verwacht u bij de implementatie van de eindtermen 2027 voor uw organisatie?

Het loslaten van kwantitatieve voorschriften biedt flexibiliteit, maar roept vragen op over voldoende en gevarieerde praktijkervaring, de betekenis van een eenmalig aangetoonde eindterm en de grenzen aan vervangende simulaties. Ook de overgang van lopende opleidingstrajecten vraagt tijdig duidelijkheid.

Wij begrijpen de keuze om gedetailleerde urennormen in de praktijkopleiding los te laten. Een bepaald aantal uren maakt iemand niet vanzelf vakbekwaam. Tegelijkertijd boden deze normen een zekere waarborg voor de omvang en spreiding van praktijkervaring. De praktijkopleiding blijft drie jaar duren, maar de nieuwe systematiek moet duidelijk maken hoe wordt beoordeeld of trainees binnen die periode voldoende relevante en gespreide ervaring hebben opgedaan, ook wanneer zij aanzienlijk minder uren aan bepaalde werkzaamheden besteden dan voorheen. Dit vraagt bijzondere aandacht voor minder frequent voorkomende werkzaamheden, zoals IT-gerelateerde werkzaamheden, groepscontroles en andere assuranceopdrachten, voor zover relevant voor de betreffende opleidingsoriëntatie.

Het conceptrapport schrijft voor dat alle eindtermen tijdens de praktijkopleiding ten minste eenmaal op startbekwaam niveau moeten zijn uitgevoerd, waarbij voor enkele eindtermen bij uitzondering simulaties zijn toegestaan. Die minimumeis is begrijpelijk, maar mag niet worden verward met een sluitend bewijs van duurzame bekwaamheid. Professioneel handelen wordt gevormd door herhaalde toepassing in verschillende omstandigheden, het omgaan met onzekerheden en weerstand, het verwerken van feedback en het dragen van toenemende verantwoordelijkheid. Een geslaagde uitvoering van één beroepsactiviteit zegt daarom niet zonder meer hoe een trainee in een volgende, afwijkende situatie zal handelen.

Wij vragen om verduidelijking hoe de breedte, diepgang, spreiding en complexiteit van de ervaring, evenals de ontwikkeling gedurende het gehele opleidingstraject, in de uiteindelijke beoordeling worden betrokken. Dat hoeft niet te betekenen dat iedere eindterm opnieuw afzonderlijk bewezen moet worden. Juist een samenhangende beoordeling van meerdere opdrachten, waargenomen handelen en gerichte reflectie kan een rijker beeld bieden dan een verzameling losse bewijsstukken.

Ook de mogelijkheid van simulaties verdient in dit verband een duidelijke begrenzing. Wij herkennen hun waarde voor het oefenen en toetsen van kennis, analyse en besluitvorming en onderkennen dat CEA ze slechts bij uitzondering en voor enkele eindtermen toestaat. Een simulatie kan echter niet altijd de druk, de belangentegenstellingen of de werkelijke consequenties van professioneel handelen reproduceren. Juist die omstandigheden kunnen bepalend zijn voor de beoordeling van professioneel handelen en een professioneel-kritische houding. Wij vragen daarom om vooraf te verduidelijken voor welke eindtermen een simulatie als vervangend bewijs geschikt kan zijn en onder welke kwaliteitsvoorwaarden. Authentieke praktijkervaring moet het uitgangspunt blijven.

CEA heeft aangekondigd eind 2026 een overgangsregeling vast te stellen. Voor stagebureaus, onderwijsinstellingen en trainees is het belangrijk dat deze tijdig beschikbaar is en voldoende duidelijkheid biedt over de behandeling van lopende opleidingstrajecten. Daarbij moet duidelijk zijn hoe reeds behaalde onderdelen en aangetoonde competenties worden erkend en onder welke voorwaarden trainees kunnen overstappen naar het nieuwe stelsel. Onvoorziene aanvullende verplichtingen, studievertraging en ongelijke behandeling van trainees in vergelijkbare situaties moeten zoveel mogelijk worden voorkomen.

3. Welke mogelijkheden en uitdagingen ziet uw organisatie specifiek voor het begeleiden en beoordelen van trainees?

Een ontwikkelingsgerichte benadering biedt kansen voor betere begeleiding en een evenwichtiger beoordeling van professioneel handelen. Tegelijkertijd zal de nieuwe systematiek de verantwoordelijkheid van praktijkbegeleiders en beoordelaars aanzienlijk veranderen en waarschijnlijk verzwaren. Waar kwantitatieve voorschriften voorheen enige houvast boden, moeten zij nu in sterkere mate zelf beoordelen of de aard, complexiteit en kwaliteit van de opgedane ervaring voldoende zijn om startbekwaamheid vast te stellen. Dat vraagt niet alleen meer vakinhoudelijke en beoordelingsdeskundigheid, maar ook een zorgvuldige onderbouwing en onderlinge afstemming van de oordelen. Daarmee neemt het belang van hun professionele oordeel voor de uiteindelijke beroepskwalificatie toe.

Van trainees wordt verwacht dat zij steeds meer verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen ontwikkeling. Daarvoor moeten zij wel weten welk niveau wordt verlangd, hoe hun prestaties worden beoordeeld en welke ervaring of ontwikkeling nog nodig is. De meer conceptuele eindtermen bieden ruimte voor maatwerk, maar mogen er niet toe leiden dat trainees onvoldoende houvast hebben of afhankelijk worden van de persoonlijke verwachtingen van hun begeleider of beoordelaar. Begeleiders en stagebureaus moeten de ontwikkeling daarom actief volgen, gerichte feedback geven en tijdig bijsturen, waarbij het opgebouwde beeld van de ontwikkeling van een trainee ook bij een wisseling van praktijkbegeleider op een eenvoudige en navolgbare manier overdraagbaar moet zijn. De nieuwe opzet biedt tegelijkertijd ruimte om verschillende competenties binnen één authentieke beroepssituatie te ontwikkelen en aan te tonen, zonder daarvoor steeds afzonderlijke opleidingsproducten te verlangen.

Hier past een belangrijk onderscheid. Dat een medewerker binnen een kantoor goed functioneert, doorgroeit of zelfstandig bepaalde opdrachten uitvoert, betekent niet automatisch dat die medewerker voldoet aan de landelijke eisen voor de titel van accountant. Personeelsbeoordeling en kwalificerende beoordeling hebben verschillende doelen. Voor die laatste zijn gemeenschappelijke normen, deskundige en voldoende onafhankelijke beoordeling en onderlinge kalibratie noodzakelijk. De kwalificatie mag niet afhankelijk zijn van de vraag of een trainee werkzaam is bij een accountantsorganisatie met een Wta-vergunning of een accountantskantoor zonder die vergunning, de toevallige opdrachtenportefeuille of het oordeel van één begeleider.

De mogelijke gevolgen voor de opleidingsinspanning en de kosten voor kantoren verdienen bijzondere aandacht. Zeker wanneer binnen nieuwe opleidingsroutes en pilots een groter deel van de integrale beoordeling op de werkvloer plaatsvindt, vraagt dit meer inzet van ervaren professionals voor begeleiding, observatie, onderbouwing van oordelen en afstemming met onderwijsinstellingen en andere beoordelaars.

Wij verwachten daarom dat de opleidingsinspanning voor kantoren eerder zal toenemen dan afnemen. Het verminderen van afzonderlijke beroepsproducten en administratieve verplichtingen kan weliswaar tijd besparen, maar daar staat mogelijk een grotere en inhoudelijk zwaardere begeleidings- en beoordelingsinspanning tegenover. Daarbij is niet vanzelfsprekend dat de besparingen en de extra werkzaamheden bij dezelfde partijen terechtkomen. Dit risico wordt versterkt wanneer landelijke beoordelingsnormen onvoldoende concreet zijn en begeleiders en beoordelaars zelf meer invulling moeten geven aan het vereiste eindniveau.

Wij vragen daarom om vooraf duidelijk te maken welke werkzaamheden en verantwoordelijkheden bij onderwijsinstellingen, NBA/RPO, stagebureaus en kantoren komen te liggen, welke deskundigheidseisen aan beoordelaars worden gesteld en welke eventuele aanvullende scholing daarvoor nodig is. Daarbij zou, mede op basis van de ervaringen met bestaande pilots, de verwachte tijdsbesteding en kostenontwikkeling per betrokken partij inzichtelijk moeten worden gemaakt. Een beter studeerbare opleiding is een belangrijk doel, maar mag niet ongemerkt leiden tot een aanzienlijke verschuiving van opleidingslasten naar de beroepspraktijk.

Ook de rol van het geïntegreerde mondelinge slotexamen vraagt aandacht. Hoewel het conceptrapport daaraan formeel geen zwaarder gewicht toekent, kan de betekenis ervan in de praktijk wel toenemen. Naarmate de beoordeling gedurende de praktijkopleiding sterker berust op professionele oordeelsvorming en de onderlinge vergelijkbaarheid daarvan minder duidelijk is, bestaat het risico dat het slotexamen als laatste waarborg voor het vereiste eindniveau gaat fungeren. Dat zou een onevenredig zware verantwoordelijkheid leggen bij een examen dat uiteindelijk een momentopname blijft. Het slotexamen moet de bereikte bekwaamheid integraal toetsen en mag niet dienen om tekortkomingen in de eerdere begeleiding en beoordeling te compenseren.

Het conceptrapport beschrijft het geïntegreerde mondelinge slotexamen als onderdeel van de toetsing. Wij vragen te verduidelijken of deze integrale toets voor alle opleidingsroutes, inclusief pilots, behouden blijft en welke gelijkwaardige waarborgen gelden indien afwijkingen worden toegestaan.

Daarom is meer nodig dan een beoordelingskader alleen. Onderwijsinstellingen, NBA/RPO, stagebureaus en kantoren moeten tijdig afspreken wie welke kennis en vaardigheden ontwikkelt, wie op welk moment beoordeelt en hoe de bevindingen worden samengebracht. Daarbij moet het onderscheid tussen begeleiding, ontwikkelingsgerichte feedback en formele kwalificerende beoordeling herkenbaar blijven. Zo wordt de integratie van theorie en praktijk daadwerkelijk een gezamenlijk opleidingsmodel in plaats van een overdracht van uitvoeringslast naar de beroepspraktijk.

4. Heeft u nog overige opmerkingen ten aanzien van de implementatie binnen uw organisatie?
Een geïntegreerde set eindtermen levert niet automatisch een geïntegreerd opleidings- en toetsprogramma op. De voorgestelde verandering raakt de inrichting van onderwijs, praktijkopdrachten, portfolio's, begeleiding, beoordelingsprocessen en de capaciteit van de betrokken partijen. De uitvoeringsafspraken moeten daarom ruim vóór invoering concreet genoeg zijn om opleidingsprogramma's daarop in te richten.

Wij pleiten voor een gezamenlijk implementatieplan van CEA, NBA/RPO, onderwijsinstellingen en het werkveld. Daarin moeten ten minste het landelijke beoordelingskader, de afstemming van theorie en praktijk, de aard van toereikende bewijsvoering, de rolverdeling, de inzet van simulaties en de scholing en ondersteuning van begeleiders en beoordelaars worden uitgewerkt. Wij stellen voor om vooraf vergelijkbare praktijkcasussen door begeleiders en beoordelaars uit verschillende Assurance- en Accountancy-MKB-omgevingen te laten beoordelen. De uitkomsten kunnen inzicht geven in verschillen in normtoepassing, de benodigde beoordelingsdeskundigheid en tijdsbesteding, en de vraag of de beoogde vermindering van administratieve lasten in de praktijk haalbaar is.

Een uitvoerbare inrichting vraagt daarnaast om een heldere tijdsplanning, afspraken over de landelijke vergelijkbaarheid van beoordelingen en duidelijkheid over de gevolgen voor capaciteit en ondersteuning. In het implementatieplan moet staan welke instrumenten nodig zijn, wie deze ontwikkelt, wanneer ze beschikbaar komen en hoe hun werking wordt geëvalueerd.

Tot slot
Het Stagebureau RSM Nederland ondersteunt de gekozen richting: een opleiding die professionele ontwikkeling centraal stelt en theorie en praktijk meer in samenhang brengt. De ruimte voor maatwerk en professionele oordeelsvorming is een kans, mits de norm voor startbekwaamheid voldoende herkenbaar blijft en overal op vergelijkbare wijze kan worden beoordeeld.

Onze belangrijkste oproep is daarom om de onderwijsfilosofie te vertalen naar een consistent en uitvoerbaar opleidings- en beoordelingsmodel. Daarin horen een stevig theoretisch fundament, voldoende authentieke en gevarieerde praktijkervaring en heldere verantwoordelijkheden, met ruimte om de bewijsvoering eenvoudiger en betekenisvoller te maken. Een tijdige overgangsregeling en een praktijktoets van de uitvoeringsafspraken zijn daarbij noodzakelijke stappen.

Wij denken graag mee over die uitwerking, met als gezamenlijk doel een goed studeerbare opleiding én een beroepskwalificatie waarop het maatschappelijk verkeer kan vertrouwen. Tot nadere toelichting zijn wij dan ook graag bereid.

Namens Stagebureau RSM Nederland,

drs. M. Buiteman RE RA
dr. E.J.H.J. Mantelaers RA
drs. G.A. van der Waal RA